

C A O B O

Ученически литературен вестник
Месец май 2015година

Посвещава се на 1200 години от рождението на Св. Методий и 1160 години от създаването на българо-славянската писменост

II СОУ „Проф. Н. Маринов“

Издание на учениците от V 2 клас

Броя подготовки Симона Вълчева

Ирина Ризова

**Кирил и Методий – славянобългарски първоучители,
Божии посланици и
Слово Божие**

*„Затова славянските букви са по-свети
и повече за почит, защото свят мъж ги
е сътворил.”*

Черноризец Храбър

През IX век голямото славянско море вече е заляло Азия и Европа. Западът и Рим имат претенцията да владеят истината за Бога и да я налагат със сила. Това поведение носи белега на юдеизма и старозаветния закон, но не и на християнството и евангелизма. Насилието не е божествена повеля. Нито Бог някъде е казал, че неговият закон трябва да се проповядва само на три езика – еврейски, латински и гръцки. Но когато във Вярата се намесва политиката, тя се превръща в религия, а църквата от храм Божии става административна институция и политическа сила. Тогава Бог от цел се превръща в средство – най-голямото кощунство, което човечеството е извършило, най-голямата измяна. Не Юда предава Христос, а фарисеите го употребяват. Създадената от тях църква, уж в името на Божия Син, изопачава християнството. А най-голямото престъпление срещу човечеството става триезичието. То превръща познанието за Бог в монопол на папската институция и в табу за народите. Църквата, която има претенцията да посредничи между човек и Бог, реално се превръща в преграда между Твореца и сътвореното от Него. Играе повече сатанинска, отколкото божествена роля. Застанала на пътя на човека към съвършенство, тя убива смисъла на неговото съществуване – Себепознанието. Отнема му правото да осъзнае себе си като образ и подобие Божие, като триединство на материя, дух и движение. Западната църква нарича себе си християнска, но не казва на човека: ”В тебе е Пътят, в тебе е Истината, в тебе е Животът.” Така както Христос е казал: „Аз съм Пътят и Истината, и Животът; никой не идва при Отца, освен чрез Мен.“ (Йоан - 14:6) Христос идва за да разкрие на хората, че Пътят към себепознанието и откриването на Бога е Любовта. Затова крайно нелепо и несъвместимо с Божия закон е не само триезичието, но и Кръстоносният поход за „освобождение” на Божии гроб, и създаването на Светата Инквизиция. Нарекла себе си християнска, тя ще си послужи не с Любовта, а със Страх от Бога. Ще пресъздаде образа на Бога по свое подобие – не обичайния и грижовен баща, а строгия, жесток и наказващ Бог – Саваот. Ще забрави за евангелските призови за смирение и прошка и ще утвърди юдейското

разбиране за възмездие: „Око за око. Зъб за зъб.“ Ще си послужи с кръста не като със символ на вярата, а като с разпятие, на което ще разпъва всички народи, които се стремят към политическа независимост и неподвластност на Рим.

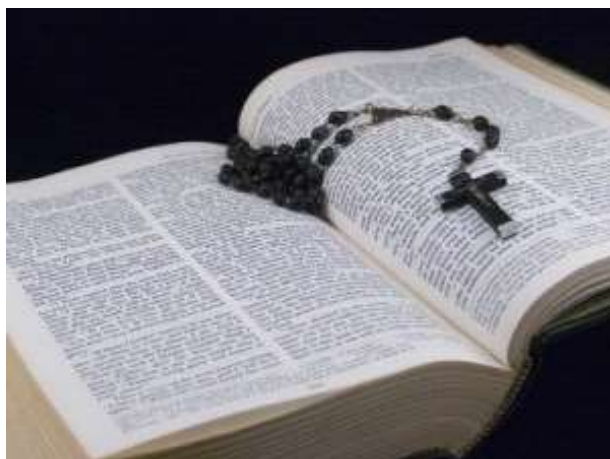
Източно православното християнство ще избере друг път. Служене на Истината, на Любовта и Триединството – това е заветът, който следват съзидателите на българската православна църква. Стъпили на Пътя, наречен Христос, те ще бъдат избрани за велика мисия, а чрез сътворената от Кирил и Методий азбука, ще говори Бог. В нейния акростих четем: „Аз Бог виждам и говоря. Добре е да живеете като цяло на земята и като хора да мислите. Дръжте здраво Словото в ръце! Обединете себе си! Повелих и свърших.“ С днешна дата този завет носи послание за обединение на всички народи в името на светлината, мъдростта и любовта, в името на оцеляването на цялото човечество и на неговия дом – Земята.

В краткия си земен живот Методи и брат му Константин Кирил Философ ще извършат неповторимо по мащаб дело: Ще сътворят писменост на славянски език, на нея ще създадат поезия и ще преведат Божия Завет. Но наред с това ще трябва да защитят своето творение и да докажат на триезичниците неговия божествен произход. Със страшна сила и убедителност ечи призивът: „Слушайте всички славяни, защото от Бога е даден този дар, той е дар Божии за дясната част, дар за душите, който никога не тлее, за онези души, които го приемат.“/ „Проглас към Евангелието“/ Философът Кирил сякаш ни казва: Бог е нужен на нашата душа, но ние сами избираме дали ще го допуснем у себе си. Той ни е изпратил разбираемо слово, за да ни се открие Истината. „Всяка безкнижна душа“ е мъртва, защото е затворена за духовното познание. Християнският учител разкрива своята Апостолска задача: „А това всичко ние, братя, като разбираме, даваме ви нужния съвет, който ще отлъчи всички хора от скотския живот и похот, та да не би вие, като имате ум непросветен и като слушате Словото на чужд език, да го чувате като глас на меден звънец.“ Чуждата реч може и да гали ухото със своето благозвучие, но душата остава няма. За времето на IX век това е дълбок хуманизъм, уважение към човешката личност; вяра, че тя ще открие пътя към Бога; дълбоко убеждение, че познанието не е привилегия на отделно съсловие и всички, които търсят Истината, са братя помежду си. Безсмъртно е прозрението на Философа: „Голи са без книги всички народи, не можейки да се борят без оръжие с противника на нашите души...“ Постигането на святост и единение с Бога е във възможностите на човека, на един цял народ и на всички народи по земята. Защото „както пророците са предrekli, Христос иде да събере народите, защото е светлина на целия този свят“.

Величието на Методий и на Константин Философ е в тяхната Апостолска мисия, да просветят голямото славянско море и да му вдъхнат вяра, че единението е постижимо. Светът не се изчерпва с три езика и с три народа. Всяко същество на земята е божие чедо, уникално само по себе си и има право на развитие. В името на тази истина е дошъл Христос и всички ще бъдат спасени, ако повярват в Спасителя.

Тази Апостолска мисия е велико послание към нашата съвременност. От това дали ще живеем като цяло на Земята, ще се осъзнаем ли като деца на Твореца и доколко здраво държим в душите си Неговото Слово, днес зависи бъдещето на планетата Земя.

Милен Богданов

„Къща без книги е като стая без прозорци”

Всеки човек има нужда от дом, в който се чувства защитен и спокоен сред обичаните от него хора. Светлината и топлината, идващи от прозорците на този дом, допринасят за приятната атмосфера. Когато човек погледне навън, може да види многообразието на света, в който живеем.

Народът е казал, че книгата е прозорец към света. С нея опознаваме далечни страни и планети, разбираме как живеят хората, от какво страдат, кое ги прави щастливи, какъв е смисълът на живота им. Докато четем за другите, опознаваме и себе си. Научаваме тайните на света и ставаме по-мъдри.

Още от най-ранна възраст децата разглеждат пъстрите книжки и разбират кое какво е. Щом научат буквите, с интерес прелистват приказките за далечни царства, красиви принцеси и смели принцове.

Сложните науки в училище ние изучаваме с книгите, наречени учебници.

Когато разберем значението на четенето и знанието, книгата става наш истински приятел. Дали ще бъде приказка, стихотворение или роман, или някаква професионална литература – няма значение.

Книгата е необходимост, от нея се нуждае всеки и затова тя винаги ще присъства в домовете ни така, както стаята винаги ще има прозорец.

Фатме Рафетова

„Книгите са най-тихите и най-постоянните приятели. Те са най-достъпните и мъдри съветници, както и най-търпеливите учители.” (Чарлз Елиът)

През целия си живот ние се сприятеляваме с хора, от които научаваме много неща. Така е и с книгите. От тях можем да научим толкова много за живота, мечтите, за миналото и бъдещето на света, за природата... Ние можем да загубим приятелите си по различни причини, но не и книгите. Те никога няма да ни изоставят. Дават ни толкова много съвети за живота. Когато четем книги, ставаме по-мъдри и по-добри.

Захари Тодоров

Мисли за учението

„Книгите са фарове, издигнати в голямото море на времето.” Това е една много вярна мисъл. Когато четем и пишем, обогатяваме нашите знания и представата си за света.

Ние не се раждаме научени. Книгите са наши помощници, които ни издигат духовно. А времето са стъпалата, по които вървим нагоре и нагоре.

Много от хората днес не четат. Но знанието е нещо неизменно за човека. То предопределя неговото бъдеще. Затова трябва да го ценим.

Бурчин Адемова

„Вселената се осветява от слънцето, човекът - от знанието.”
Знанието е много важно за хората. То е прозорец към света. Когато знаем, сме по-сигурни в себе си и с по-голямо самочувствие. То осветява човека.

Не е срамно да не знаеш, а да не учиш. Без да учим, няма как да знаем. А **„който се учи, той ще сполучи”**, е казал народът. Според мен във всяка къща трябва да има книги. И всеки трябва всеки ден да чете. Така можем да подобрим и знанията си, и четенето си. От книгите можем да научим много неща. **„Къща без книги е като стая без прозорци.”** Един дом се осветява не от лампата в стаята, а от светлината, която идва отвън с прочетените книги.

Гюлиз Хасанова

**Ученикът не е съд, който трябва да бъде запълнен, а факел
който трябва да бъде запален**

Има различни видове ученици - амбициозни и неамбициозни. Това да си амбициран, означава да имаш цел. Да искаш да учиш, за да се реализираш в живота. Тези хора не пренебрегват нито домашни, нито уроци. Ако се наложи да са заети през деня, те ще учат цяла нощ, но няма да отидат на училище с ненаучени уроци. Неамбицираните са точната противоположност. Те имат цел, но не полагат много усилия, за да я постигнат.

До някаква степен това какъв е ученикът зависи и от учителя. Той трябва да „нахъсва” ученика да учи. Този преподавател не трябва просто да го напълни със знания, а да го запали по ученето. Но въпреки това, ако ученикът няма желание да се развие, учителят му не е задължен да продължава с подканите.

Ако учителят открие ученик, който се нуждае само от искра, за да се запали и той му я даде, ученикът може да надмине и най-големите си мечти.

Мисли за знанието

"Ако имаш само една градина и библиотека, имаш всичко!"
Цицерон

"Да се учиш е все едно да плуваш срещу течението: щом спреш, отнася те назад."
"Не е срамно да не знаеш, срамно е да не учиш."
Тайната на вечната младост е да се учи всеки ден нещо ново."
Солон

"Силният ще победи едного, знаещият - хиляда." *Бакирска пословица*

"Вселената се осветява от слънцето, човек - от знанието." *Калмицка пословица*

"Знанията са по-скъпи от парите." *Мокша*

"Ученикът не е съд, който трябва да бъде запълнен, а факел, който трябва да бъде запален." *Плутарх*

"Невежеството още не е позор, позор е нежеланието да се научиш."
Татарска пословица

"Книгата е като градина, която носиш в джоба си."
Китайска пословица

"Книгите са фарове, издигнати в голямото море на времето."

Е.П. Уипъл

"Къща без книги е като стая без прозорци."

Хайнрих Ман

"Има по-лоши престъпления от това да гориш книги. Едно от тях е да не ги четеш."

Рей Бредбъри

„Къща без книги е като стая без прозорци.“

Хайнрих Ман

